

Tlačová správa k 25. decembru 2022
k občianskej iniciatíve veriacich Slovenska
z 25. marca 2022.

Výzva dedičov Sviečkovej manifestácie – Bratislavského veľkého piatku do vlastných radov veriacich, ale i ku všetkým ľuďom dobrej vôle na Slovensku:

– V TOMTO ROKU do budúceho výročia nastúpiť na cestu hľadania a vyprosovania si Božieho daru divotvornej viery.

Aby tak, ako sme sa postavili proti komunizmu a videli sme jeho zázračný pád, sme sa vedeli postaviť aj proti pandémie, ale potom aj proti vojne a každému zlu tejto doby.

Proti zlu našej doby samo nebo určilo konkrétnu zbraň: Zasvätenie Nepoškvrnenému Srdcu Márie. Keby bolo bývalo vykonané zasvätenie Ruska, ako to žiadalo zjavenie vo Fatime, nemusel sa komunizmus rozšíriť z neho do sveta. Keď sa už rozšíril, bola požiadavka zasvätiť celý svet pápežom spolu s biskupmi sveta. Všetci pápeži ako po sebe nasledovali, ho vykonali, no bez spojenia s biskupmi. Kým nebola táto zbraň použitá podľa požiadavky, celých 67 rokov sa nedalo s komunizmom pohnúť. Až po tomto zasvätení 25. marca 1984 pápežom spolu s biskupmi, komunizmus padol, a to nesporne zázračne.

Už nie len „slniečny zázrak“ vo Fatime z 13. októbra 1917 potvrdzoval, že táto požiadavka zasvätenia je naozaj požiadavkou neba, ale aj to, že skutočne splnilo, čo sa od neho očakávalo. Po jeho uskutočnení sa komunizmus naozaj priam sám rozplynul.

Naozaj, nie sme sirotami, hodenými medzi živly sveta, ale sme Božími deťmi, o ktoré On sa stará a naozaj nás vedie za ruku dejinami a dáva nám poznať, čo je pre nás záchranou.

Ale je tu niečo naozaj zvláštne:

Prečo pápež Ján Pavol II. zvolil pre toto zasvätenie práve 25. marec, prečo nezvolil niektorý fatimský deň, napríklad 13. mája, októbra alebo prvú sobotu mesiaca. Ale zvolil si taký deň, na ktorý už Cirkev má iný, veľmi významný titul, a to sviatok Zvestovania príchodu Spasiteľa, Ježiša Krista, Syna Božieho, na tento svet.

Zdá sa však, že to bolo Božím riadením, ktorým nám práve chcel Boh niečo povedať a dá sa tomu porozumieť:

25. marca slávime pamiatku, keď Boh dostal z tejto zeme Máriino „áno“ pre prvý príchod Ježiša Krista na tento svet.

25. marca v roku 1984 dostal Boh veľké „áno“ od celej Cirkvi, apoštolského zboru pastierov ľudu celého sveta. Bolo to „áno“, ktoré Boh očakával na premoženie toho posledného útoku zla, o ktorom hovorí Božie zjavenie slovami Katechizmu: „Pred Kristovým príchodom musí Cirkev prejsť poslednou skúškou, ktorá ostrasie vierou mnohých veriacich.“ (KKC 675) Teda

toto „áno“ bolo potrebné na premoženie toho posledného útoku zla, aby mohol Kristus prísť v sláve, ako je predpovedané.

Toto bolo teda „áno“ zeme pre druhý príchod Krista, aby sa jeho druhý príchod mohol udiať v sláve, ako to Cirkev od svojho počiatku očakáva. Vôbec nie je teda nepatričné, že sa toto zasvätenie udialo na sviatok Zvestovania prvého príchodu Krista, lebo bolo vlastne zvestovaním jeho druhého príchodu v sláve. A práve v tento deň, teda v sile tohto zasvätenia, sa veriaci postavili proti ateistickému komunizmu a práve tak to bolo aj účinné. **Preto čakáme teraz opäť na 25. marec**, aby sme v sile toho zasvätenia sveta sa postavili s vierou, ktorú si vytrvalo vyprosujeme, aj proti súčasnému aj všetkému ostatnému zlu našej doby až do konečného víťazstva.

Túto skúšku nám prišla vo Fatime predpovedať Matka Božia, Mária, ale nás ňou aj previesť. Sme teda v záverečnej etape pred druhým Kristovým príchodom, ktorý bude v sláve a ktorý sa už začal. Ako hovorí novodobé proroctvo: „Ako Mária pripravila prvý príchod Krista, tak pripraví aj jeho druhý príchod.“ (Sv. Grignion) A už sa to deje. Aj pri jeho prvom príchode o ňom najprv vedela len Mária, potom pastieri, Simeon, mudrci z Východu, až po rokoch celý národ. Aj teraz o ňom vieme najprv my v záhrade Máriinho Nepoškvrneného Srdca, potom ho spoznáme v sile jeho eucharistickej prítomnosti, napokon aj tak, ako ho videli apoštoli odchádzať. To môže byť ešte celá časovo dlhá etapa, ale krásna, keď sa bude naplňovať a napokon aj naplní: „Sláva Bohu na výsosti a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“

Tento rok sa zvlášť vytrvalo modlime vo večeradle s Ježišovou Matkou Máriou, aj každou inou modlitbou, svojimi slovami alebo len myšlienkou či zotrúvaním v tom úmysle – prosme svätého, mocného a milosrdného Boha, nášho nebeského Otca o dar divotvornej viery, akú Ježiš prisľúbil tým, čo o ňu prosia.

(www.mkh.sk)

